

РЕШЕНИЕ

№ 464

гр. П., 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
Асен В. Велев

при участието на секретаря Петра Ив. Динева
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20235200500585 по описа за 2023 година

Производството е въззивно, по реда на чл.258 от ГПК.

С Решение №811 от 14.07.2023г., постановено по гр.д.№4364/2021г. по описа на РС- П. е отхвърлен иска по чл.124, ал.1 ГПК на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.,**-а" №** против Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.,Б." №* за установяване, че ищците са собственици на реална част с площ 254.60кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ от 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг- улица, запад- УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КККР като част от имота на ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ищците с идентификатор *****.***.***.

Отхвърлен е иска по чл.108 ЗС на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.,**-а" №** против Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.,**-а" №** за установяване, че ищците са собственици на реална част с площ 254.60 кв.м. от УПИ VII-32, целият с площ от 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на

имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад-УПИ I-33 и север - УПИ II-31 и за осъждане на ответника да им предаде владението върху тази част, както и иска по чл.537, ал.2 ГПК за частично обезсилване нот. акт №189, том VII, рег. №19174, н.д. №1316 по регистъра на А. И. - нотариус с рег. №423 в НК, с която ответникът се легитимира като собственик на реалната част с площ 254.60 кв.м.

Отхвърлен е иска по чл.124, ал.1 ГПК на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.,**-а" №** против Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.,Б." №* за установяване, че ищите са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КККР като част от имота ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ищите с идентификатор *****.***.***.

Отхвърлен е иска по чл.108 ЗС на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул. ,**-а" №** против Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. ,**-а" №** за установяване, че ищите са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31 и за осъждане на ответника да им предаде владението върху тази част.

Осъдени са ищите М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул.,**-а" №**, да заплатят на ответника Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.,Б." №*, съдебни разноси в размер на 360лв.

Осъдени са ищите М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул. ,**-а" №**, да заплатят на ответника Б. М. Б. с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.,**-а" №**, съдебни разноси в размер на 1200лв.

Осъдени са ищите М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул.,**-а" №**, да заплатят на ответника Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.,**-а" №**, съдебни разноси в размер на 1280лв.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от М. А. В. и З. З. В., чрез пълномощника им „А. д. „д-р П., П. и П.“, представлявано от управляващия съдружник д-р Р. Ц. П., чрез адв.С. К.- Н..

Твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

В тази насока се визира, че при постановяване на решението си, първоинстанционният съд неправилно е възприел, че ответниците Б. М. Б. и Я. А. Д. се легитимират като собственици на процесните реални части.

Твърди се, че в решението по никакъв начин не става ясно на какво основание точно тези ответници са собственици на съседните ПИ, нито има каквито и да е било мотиви защо е прието, че ответника Община П. не се легитимира като собственик на тези имоти. Не е изследван най- важният въпрос- процесните имоти били ли са собственост на Община П., съотв. имоти с пл.31, 32, 33 били ли са собственост на Община П., т.е. едно и също лице ли е било собственик на имотите. Приема се, че изследването на въпроса, дали Община П. е собственик на тези имоти, ще обуслови и правилното решение на спора.

Сочи се, че по отношение на иска по чл.124, ал.1 от ГПК в решението липсват каквито и да е било мотиви.

Относно иска по чл.108 от ЗС се сочи, че решението е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила. В този аспект се визира, че съдът е постановил акта си в противоречие на разпоредбата на чл.146, ал.1, т.5 от ГПК. В противоречие със задължителната съдебна практика на ВКС, първоинстанционният съд е разрешил въпросът за разпределянето на доказателствената тежест между страните в производството по чл.108 от ЗС.ю

Твърди се, че съдебният акт е неправилен, като в тази насока се изразява несъгласие с изводите на районния съд, като се считат същите за неправилни и незаконосъобразни. В тази насока се излагат подробни доводи.

По отношение на иска по чл.124, ал.1 от ГПК се твърди, че съдът се е произнесъл в нарушение на чл.236, ал.2 от ГПК, тъй като в решението липсват каквито и да е било мотиви относно предявения срещу Община П. иск и не става ясно защо не приема, че Община П. не е могла да бъде собственик на процесните реални части, съответно на съседни имоти /пл.31,

Счита се, че към момента на продажбата с ищците, Община П. е била собственик, както на УПИ VII- 32, кв.41 по плана на с.С., представляващ поземлен имот с идентификатор 54437.501.493 по КKKP на с.С., както и към настоящия момент е собственик на имотите с идентификатор *****.***.***. и с идентификатор *****.***.*** по КKKP на с.С.. В този смисъл се излагат подробни съображения.

Твърди се, че атакуваният съдебен акт е немотивиран, като се излагат доводи.

Искането е да се отмени, като неправилно, незаконосъобразно и необосновано обжалваното решение, като се постанови друго решение с което се признае за установено по отношение на ответниците Община П., Б. М. Б. и Я. А. Д., че жалбоподателите са собственици на реални части от процесния имот, а именно: 254,60кв.м. реални части с идентификатор №*****.***.*** и 4,00кв.м. реални части от ПИ с идентификатор №*****.***.***, като се осъдят ответниците Б. М. Б. и Я. А. Д. да предадат владението на съответните реални части на жалбоподателите.

Моли се, на основание чл.537, ал.2 от ГПК, да се обезсили Нотариален акт за придобиване право на собственост върху недвижим имот №189, том VII, рег.№19174, дело №1316/2021г. на Нотариус А. И., рег.№423 в Регистъра на Нотариалната камара и вписан под акт 148, том 26, н.д.№4495/2021г., вх.рег. №7520/15.09.2021г. по описа на Служба по вписванията- П. по отношение на 254,60кв.м. реални части от ПИ с идентификатор №*****.***.***.

Моли се за присъждане на сторените пред първа и втора инстанция разноски.

В срокът по чл.263, ал.1 от ГПК писмени отговори от другите страни в процеса- Община П., Я. А. Д. и Б. М. Б. не са постъпили.

В съдебно заседание, жалбоподателите М. А. В. и З. З. В., редовно призовани не се явяват. За същите се явява пълномощникът им адв.Н.. От страна на последната се поддържа подадената въззивна жалба. Искането е да се отмени обжалваното решение, като неправилно и необосновано и се уважи предявения иск, респективно да се отмени процесния нотариален акт. Подробни съображения в тази насока се излагат и в представени в срок писмени бележки. Моли се за присъждане на разноски за двете съдебни

инстанции.

Ответникът Община П., редовно призовани законен представител не се явява. Явява се, процесуалния му представител юриск. От страна на последната се приема, че подадената въззивна жалба е неоснователна. Излагат се доводи в тази насока. Моли се за присъждане на разноски направени пред въззивната инстанция.

Ответниците Я. А. Д. и М. А. В., редовно призовани не се явяват. Не се явява и процесуалния им представител- адв.Б., надлежно упълномощен от първата инстанция. От страна на последния в предишно съдебно заседание счита, че подадената въззивна жалба е неоснователна. Поддържа подадения писмен отговор на същата.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Производството по делото е образувано по повод на постъпила искова молба от страна на М. А. В. и З. З. В. и двамата от с. С.. Твърди се от страна на същите, че с договор за покупко-продажба по чл.35, ал.1 ЗОС, сключен на 25.11.2019г. са закупили от ответника- Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.,Б." №*, дворно място с площ 523 кв.м., съставляващо УПИ VII-32 в кв.41 по действащия регулационен план на с.С., общ.П., при граници и съседи на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ 1-33 и север - УПИ 11-31, който е нанесен в действащата кадастрална карта като поземлен имот с идентификатор *****.***.***, с площ 341 кв.м. при съседи на имота: имот *****.***.***, имот *****.***.*** и имот *****.***.***.

Сочи се от същите, че реална част с площ 254.60 кв.м. от техния УПИ VII-32 неправилно е нанесена в кадастралната карта като част от съседния поземлен имот с идентификатор *****.***.***, вместо като част от техния поземлен имот с идентификатор *****.***.***.

Поддържат становище, че ответникът Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „*-а" №**, който владее тази част от имота им се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор *****.***.***, въз основа на Нотариален акт №189, том VII, рег. №19174, н.д. №1316 по регистъра на А. И.- нотариус с рег.№423 в НК, но действителният собственик на този имот /без спорната част/ е ответникът Община П..

Твърди се от ищците, че друга реална част с площ 4 кв.м. от закупения от тях УПИ VII-32 неправилно е нанесена в кадастралната карта като част от съседния поземлен имот с идентификатор *****.***.***, вместо като част от техния поземлен имот с идентификатор *****.***.***.

Поддържат становище, че ответникът Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „*-а" №**, който владее тази част от имота им е записан в кадастралната карта като собственик на ПИ с идентификатор *****.***.***, без да е представил документ за собственост, но действителният собственик на този имот /без спорната част/ е ответникът Община П..

При тези твърдения от страна на ищците са предявяват следните искове:

-срещу ответника Община П. са предявили положителни установителни искове по чл.124, ал.1 ГПК за собственост на двете реални части с площ съответно 254.60 кв.м. и 4 кв.м.;

-срещу ответниците Б. М. Б. и Я. А. Д. са предявили осъдителни искове по чл.108 ЗС за собственост и предаване на владението върху спорните реални части с площ съответно 254.60 кв.м. и 4 кв.м.;

-срещу ответника Б. М. Б. са предявили и иск по чл.537, ал.2 ГПК за частично обезсилване нотариален акт №189, том VII, рег. №19174, н.д. №1316 по регистъра на А. И.- нотариус с рег. №423 в НК, с която същият се легитимира като собственик на реалната част с площ 254.60 кв.м. от техния имот.

Ищците претендират и присъждане на съдебни разноски.

В постъпил в срок писмен отговор от страна на ответникът Община П. се изразява становище, че предявените искове срещу него са недопустими поради липса на правен интерес от тяхното предявяване.

Твърди се, че към момента на продажбата общината е бил собственик на УПИ VII-32, в т.ч. и на спорните реални части от него, които са нанесени в КК, като част от поземлен имот с идентификатор *****.***.*** и поземлен имот с идентификатор *****.***.***, както и че валидно е прехвърлил собствеността върху имота на ищците. Не се оспорва, че от момента на продажбата процесните реални части принадлежат на ищците.

Искането е да се прекрати производството спрямо него. Претендират се разноски.

В постъпилия в срок писмен отговор от страна на ответникът Б. М. Б. се оспорват предявените срещу него искове. Твърди се от страна на същия, че владее спорната част с площ 254.6 кв.м. с основание, тъй като е собственик на имот с идентификатор *****.***.***, в който е включена същата. Поддържа, че правото на собственост е придобил на основание давностно владение и наследство от дядо си К. Б. С., както и че двамата са го владели последователно в границите по кадастралната карта повече от шестдесет години. Твърди се, че спорните 254.6 кв.м. са част от имот с пл. №31 с площ 1316 кв.м. по действащия план за регулация на с.С. от 1973г., за който е отреден УПИ 11-31 с площ 593 кв.м., който пък е записан в разписната книга към плана на името на н-ци на К. Б. С..

Сочи се, че според предвиждането на плана, спорните 254.6 кв.м. се придават към съседния УПИ VII-32, но в тази част същият не е приложен и поради това неговото отчуждително действие е прекратено на основание §8, ал.1 ЗУТ. Оспорва прехвърлителното действие на договора за покупко-продажба по чл.35, ал.1 ЗОС, сключен между продавача Община П. и ищите като купувачи, по отношение на спорната реалната част при твърдение, че продавачът не е притежавал същата към момента на продажбата.

Искането е да се отхвърлят предявените искове. Претендират се разноси.

В постъпил в срок писмен отговор, ответникът Я. А. Д. оспорва предявения срещу него иск. Твърди се от негова страна, че владее спорната част с площ 4 кв.м. с основание, тъй като е собственик на имот с идентификатор *****.***.***, в който е включена същата.

Твърди, че спорните 4 кв.м. са част от имот с пл. №33 с площ 759 кв.м. по действащия план за регулация на с.С. от 1973г., който е негов. Според предвиждането на плана същите се придават към съседния УПИ VII-32, но в тази част планът не е приложен и поради това неговото отчуждително действие е прекратено, на основание §8, ал.1 ЗУТ.

Оспорва се прехвърлителното действие на договора за покупко-продажба по чл.35, ал.1 ЗОС, сключен между продавача Община П. и ищите като купувачи, по отношение на спорната реалната част при твърдение, че продавачът не е притежавал същата към момента на продажбата.

Искането е да се отхвърлят исковете. Претендират се разноси.

Пазарджишкият окръжен съд от фактическа страна прие за установено следното:

Видно от Договор за покупко- продажба чрез публичен търг с тайно наддаване на недвижим имот по чл.35, ал.1 от Закона за общинската собственост с вх.№761 се установява, че същия е сключен 25.11.2019г. между Община П. от една страна в качеството му на Продавач и от друга страна М. А. З., в качеството му на купувач. Съгласно този договор, продавачът продава на купувача недвижим имот- частна общинска собственост, актуван с Акт за частна общинска собственост №4951/10.11.2017г., вписан в дв.вх.рег. №10328/13.11.2017г., том 34, акт №125 при Агенция по вписванията- Служба по вписванията гр.П., а именно: Урегулиран поземлен имот VII-32, с площ 523кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., община П., при граници на имота: изток:- УПИ VI-28, 29, юг- улица с о.т.о.т.86-74, запад- УПИ I-33, север- УПИ- II-31, за сумата от 3600лв.

Видно от Скица на поземлен имот №15-1188496-01.11.2021г. се установява, че адреса на поземления имот с идентификатор *****.***.*** е в с-С., ул.“**-та” №** с площ:341кв.м., предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 32, квартал 41, парцел VII, Съсед: *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***.

По делото са приложен Скица по плана на с.С.- л.6, Удостоверение за приемане на проект за изменение на кадастрална карта и кадастралните регистри №25-222557- 02.08.2021г. за поземлени имоти с идентификатори: *****.***.***, *****.***.***, *****.***.*** и *****.***.***, Проект за изменение на КККР, ведно в какво се състои изменението.

От Решение №17-307 от 28.09.2021г. до М. А. В.- л.10 се установява, че е отказано изменение на кадастралната карта и кадастрални регистри, поискано със Заявление №01-445938- 11.08.2021г. от М. А. В..

Видно от Удостоверение от 05.11.2021г.- л.12 за данъчна оценка се установява, че данъчната оценка на процесния имот е 1880лв., като за собственика М. А. В. е 940,10лв. Посочен е адрес на имота:с.С., ул.“25-та“, УПИ VII- 32, квартал 412, площ земя: 523кв.м., застроена площ: 166кв.м.

От Акт №4951 за частна общинска собственост, с дата на съставяне: 10.11.2017г.- л.16 в т.3- Вид и описание на имота е посочено УПИ VII- 32 в кв.41 по плана на селото утвърден със Заповед №159/28.09.1973г.

По делото е приложен Проект за изменение на КKKP- л.17-38, съответно Скици №15-116014- 04.02.2022г. и №15-116010-04.02.2022г., издадени от СГKK- П.; Удостоверения за данъчна оценка №ДО001420/16.02.2022г., №ДО001419/16.02.2022г. издадени от Община П. и Удостоверение за данъчна оценка за 2022г. №ДО00001418/16.02.2022г. издадено от Община П..

Видно от Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давностно владение и наследство- л.93 се установява, че на 15.09.2021г. е признат молителят Б. М. Б. за собственик, на основание давностно владение и наследство на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор *****.***.***, с адрес на поземления имот/ с.С., обл.П., община П., ул.“Двадесет и пета“ 20, целият с площ от 1223кв.м., с трайно предназначение на територията: Урбанизирана и с начин на трайно ползване: Ниско застрояване /до 10м./, стар идентификатор: няма, с номер по предходен план: 31, квартал 41, парцел II, при съсед: *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***, *****.***.***, ведно с построените в имота: Сграда с идентификатор *****.***.***.1, съгласно издадена скица на сграда по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-256/22.07.2020г. на Изпълнителен директор на АГКК, с предназначение: Жилищна сграда- еднофамилна, със застроена площ от 76кв.м. и с брой етажи: 2, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма и Сграда с идентификатор *****.***.***.2, съгласно издадена скица на сграда по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-256/22.07.2020г. на Изпълнителен директор на АГКК, с предназначение: Жилищна сграда- еднофамилна, със застроена площ от 36кв.м. и с брой етажи: I, стар идентификатор: няма, номер по предходен план: няма.

Видно от Удостоверение за наследници с изх.№9/15.01.2020г.- л.94-96 се установява, че К. Б. С. е починал на 13.03.1997г., като един от наследниците му е Б. М. Б..

От Удостоверение с изх.№9/23.01.2020г. по заявление вх.№УТ-167/16.01.2020г.- л.97 се установява, че е удостоверено, че съгласно Разписната книга на действащия план на село С., УПИ II-31, кв.41 по действащия план на с.С., община П. е записан на н-ци К. Б. С.а- ПИ №31 е с

площ от 1316кв.м. /графично измерен/, УПИ II-31 е с площ от 682кв.м. /графично измерен/, като имот пл.№31 участва в същия УПИ с 593кв.м. /графично измерен/. В УПИ II-31 е нанесена следната сграда: Двуетажна масивна жилищна сграда на площ от 88кв.м. /графично измерена/ за което не са представени строителни книжа и документи; Част масивна жилищна сграда, цялата с площ от 40кв.м. /графично измерена/, за която не са представени строителни книжа и документи. Посочено е, че съседи на УПИ II-31 са: изток: УПИ- V-27,30 и УПИ- 28,29; запад- улица с о.т.о.т. 68-75; север: УПИ III-24; юг- УПИ I-33 и УПИ VII-32. Имотът е с неприложена регулация, като същия не попада в терен, предвиден за изграждането на обект- публична държавна или публична общинска собственост.

По делото са приложени изпратени от Агенция по геодезия, картография и кадастър с писмо с изх.№20-57908/21.10.2022г. писмени доказателства. В този аспект следва да се посочи, че видно от Разпореждане №194/29.05.1969г.- л.174 е разрешено на ИК на Пазарджишкия окръжен народен съвет да включи в регулацията на с.С., Пазарджишки окръг, до 25дка поливна земя.

От Доклад от арх.Г.Г. от 26.09.1973г.- л.178-179 се установява, че с оглед задоволяване на жилищните нужди на циганското население от с.С., ОС на ПИНМ с протокол №13 от 29.12.1968г. е прието да бъде включена в регулационния план на с.С. циганската махала. Предложено е да бъде одобрен регулационен план за циганската махала и разписната книга. В този смисъл е и Протокол №7 от 24.07.1973г.- л.180.

Приложени са по делото Заповед №406/12.02.1969г.- л.181, Писмо от 17.08.1973г.- л.182, Протокол от 20.02.1969г.- л.183, Констативен акт от 24.01.1969г.- л.184, Обявление от 23.01.1969г.- л.185.

Видно от Заповед №159 от 28.09.1972г е одобрено разширението на регулационния план с кварталите 33, 36, 40, 41, 42, 43, 44 и 45.

Приложен по делото е и Разписен лист- л.187-199.

Пред въззивната инстанция са приложени Данъчна декларация по чл.14, ал.1, ал.4 и ал.5 от Закона за местните данъци и такси за облагане с данък върху недвижимите имоти.- л.49-54, Скици на сграда- л.55- 56, Скица на поземлен имот- л.57, Извлечения от програмния продукт за Декларация вх. №5201/02.11.2020г., за Декларация вх.№6247/05.10.2021г., ведно с препис от

нотариален акт и писмо до АВ за служебно деклариране на имота и Извлечение от програмния продукт от Декларация по чл.14 т 3МДТ с вх. №180287 от 31.03.1998г.

Видно от заключението на съдебно-техническата експертиза- л.136-140 се установява, че със Заповед №159/28.09.2019г. на ОНС- П. се одобрява разширение на регулационния план на с.С. в кварталите №№33, 36, 40, 41, 42, 43, 44 и 45.

Имот пл.32 е заснет и отразен на плана от 1973г., който към момента е действащ, като за него е предвидено регулационна отреждане и застрояване. Съгласно регулационния план, парцел VII-2, кв.41 е отреден за имот пл.№32, с площ 535кв.м., с предназначение- за ниско жилищно застрояване.

Регулационното предвиждане за имот пл.№32 е само по плана на с.С. от 1973г.. Имотът е не е бил отразен по предходните планове на с.С.. За имот пл. №32 е отреден УПИ VII-32, за ниско жилищно застрояване.

Към парцел VII- 32, кв.41 са включени придаваеми части само от имот пл.№31, съответно: От имот пл.№31- площ в размер на около 246кв.м., измерени графично от регулационния план. След проверка в Община П. не се открити данни за проведена процедура за уреждане на регулационните отношения, както и за заплащане на придаваеми части към парцел VII-32, кв.41.

От направения оглед на място се установява, че имотите се владеят по имотни граници, съгласно действащата кадастрална карта.

Границите на УПИ VII-32, кв.41, по плана от 1973г. не са нанесени по действащата кадастрална карта. При направения оглед на място е установено, че фактическите очертания на имота, както се владее на място, се различават от границите на УПИ VII-32, кв.41. Имотите се владеят по имотни граници, съгласно действащата кадастрална карта.

В площта на УПИ VII-32, кв.41 попадат части от следните имоти по действащата кадастрална карта на с.С.: От имот с идентификатор *****.***.***, площ в размер на 254кв. и от Имот с идентификатор *****.***.***, площ в размер на 4кв.м.

Видно от допълнителната съдебно-техническа експертиза- л.161-162 се установява, че към момента на одобряване на Кадастралната карта със Заповед РД-18-256/22.07.2020г. на Изпълнителен директор на АГКК,

собствеността в кадастралния регистър е следната:

Собственик на имот с идентификатор *****.***.*** е К. Б. С., за площ в размер на 720кв.м., без документ за собственост.

Собственик на имот с идентификатор *****.***.*** е Я. А. Д., без документ за собственост.

Към настоящият момент, регистрираната собственост в Кадастралния регистър на с.С. е както следва: Регистриран собственик в КРНИ за имот с идентификатор *****.***.*** е Б. М. Б., съгласно Нотариален акт №148, том 26, рег.7505, дело 4445 от 15.09.2021г., вписан в СВ- гр.П..

Регистриран собственик в КРНИ за имот с идентификатор *****.***.*** е Я. А. Д., без документ за собственост.

Видно от допълнителната съдебно- техническа експертиза- л.212- 214 се установява, че с Протокол №13/29.12.1968г. на ОС по ПИНМ е прието да се включи в регулационния план на с.С., който ще се отреди за жилищно строителство. Регулационния план се прави с оглед да бъдат задоволени нуждите на циганското малцинство от жилищни парцели. На този терен са се настанили около 400 жители в периода след 1941г /по данни от приложените км преписката документи, както и съгласно изработения кадастрален план през 1941г. не са отразени застроените площи/, като са го застроили.

По данни от ИК на ОНС П., застроената площ на поисканото разширение обхваща 77дка, а незастроената представлява 27дка общинска мера.

С разпореждане №194 на Министерски съвет, за задоволяване на нуждите на населението на с.С. е разрешено да се включи към регулацията на с.С. до 25дка поливна земя.

С Разпореждане №194 не е определено обезщетение, както на ТКЗС, така и на частни стопани. С изготвяне на дворищната регулация не са отредени парцели за „ТКЗС“.

За част от незастроения терен са отредени общински парцели /за СОНС/, тъй като се образуват от общинска мера. Това са части от квартали №№44, 45, 46 и 47. Следователно от изследването на наличната документация няма категорични данни относно статута на земята, но може да се направи следния извод, че площта, която е била застроена, обхваща 77дка,

съгласно геодезическото измерване през 1968г., не е имала земеделски характер и не е била част от ТКЗС или ДЗС, тъй като е застроена преди образуването на земеделските предприятия /образуването на ТКЗС е станало в периода между 1949г.- 1956г./. Останалата част, в размер на около 20дка е незастроена и е представлявала общинска мера.

От поисканата информация от Министерството на земеделието, ОС „Земеделие“ и ОД „Земеделие“ относно статута на земята и реституционни претенции по отношение на процесните имоти се установява, че ОД „Земеделие“ не разполага с данни относно статута на земята, включена в регулацията на с.С., не съхранява комасационни, земеустройствени или планове за оземляване преди образуване на ТКЗС и ДЗС. В ОС „Земеделие“ няма данни за реституционни претенции по отношение на кв.41 и в частност на процесните имоти по регулационния план на с.С..

При тези данни въззивният съд от правна страна приема следното:

В изпълнение разпоредбата на чл.267, ал.1 от ГПК, настоящият съдебен състав извърши проверка на депозираната въззивна жалба и констатира, че същата е редовна и допустима- отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК, подадена е в срок, от процесуално легитимиран субект, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

При извършване на въззивен контрол на обжалваното съдебно решение, в рамките поставени от въззивната жалба, съдът след преценка на събраните от първата инстанция доказателства намира, че решението е неправилно и като такова следва да бъде отменено, а жалбата като основателна да се уважи.

В настоящия случай, първоинстанционният съд въз основа на изложените в обстоятелствената част на исковата молба факти, правилно е определил правната квалификация на предявените искове, като такива по чл.108 от ЗС, чл.124 от ГПК и по чл.537, ал.2 от ГПК. Същият е отхвърлил предявените претенции, като неоснователни, но наведените съображения в тази насока не могат да бъдат споделени от настоящата инстанция.

В случая, не може да има спор по делото, че жалбоподателите М. А. З. и З. З. В. са станали собственици на следния недвижим имот: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ VII-32 (седми, римско, тире, тридесет и две, арабско), с площ от 523.00 кв.м. (петстотин двадесет и три квадратни метра), находящ се в квартал 41 (четиридесет и едно) по плана на с.С., общ. П., при граници и

съседи на имота: изток - УПИ VI-28, юг - улица с о.т.о.т.86-74, запад - УПИ 1-33 и север - УПИ П-31, като съгласно КKKP на с.С., общ.П., обл.П., одобрени със Заповед РД-18-256/22.07.2020г. на Изпълнителния директор на АГКК, имотът представлява ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор *****.***.***, адрес на поземления имот: с.С., общ.П., п.к. 4447, ул. „**-та" №**, с площ от 341.00 кв.м., трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: Ниско застрояване (до 10 м.). Не може да има спор, също така, че този процесен имот е придобит от същите от Община П. въз основа на приетия като доказателство по делото Договор за покупко- продажба, чрез публичен търг с тайно наддаване на недвижим имот по чл.35, ал.1 от Закона за общинската собственост с рег.№761/25.11.2019г. и вписан под акт 151, том 31, вх.рег.№8997/25.11.2019г., двоен регистър 8985 по описа на Служба по вписванията- П..

На практика от страна на единия ответник по делото, а именно: Община П. не се оспорва, че от момента на продажбата процесните реални части принадлежат на ишците. Основното възражение на последната която е развита пред първата инстанция е за допустимостта на предявения иск по чл.124 от ГПК, поради липса на правен интерес от страна на ишците, но същото в случая не е предмет на въззивна проверка, тъй като няма обжалване в тази му част. Наведените доводи в представеното становище пред втората инстанция са в насока, че ответниците Б. М. Б. и Я. А. Д. не са могли да придобият държавна или общинска собственост по давност.

От страна на Б. М. А., становището е, че той е собственик на поземления имот с идентификатор *****.***.*** по КKKP /УПИ П-31/ по давност и наследство, същия е бил с неприложена регулация и поради изтичането на сроковете, посочени в §8, ал.1 от ЗУТ, отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворищнорегулационни планове за изравняване на частите в образувани съсобствени дворищнорегулационни парцели и за заемане на придадени поземлени имоти или части от тях се прекратява автоматично, без да е необходимо провеждането на административна процедура по §8, ал.2 от ПР на ЗУТ за изменение на неприложения дворищно регулационен план. В този смисъл се приема, че Община П. се е разпоредила с имот, който не ѝ принадлежи изцяло. В идентичност е и становището на втория ответник Я. А. Д. по отношение на притежавания от него Поземлен имот с идентификатор

*****.***.*** /УПИ I- 33/.

В конкретният казус, въз основа на събраните по делото доказателства настоящата инстанция счита, че няма основание да приеме изводите на районния съд, че ответниците Б. М. Б. и Я. А. Д. се легитимират като собственици на процесните реални части. Съответно следва да приеме, че Община П. следва да се легитимира като собственик на тези имоти с пл.№31, 32, 33 към момента на въпросната продажба през 2019г. между последната и ишците, което и по същество дава мотива за основателност на предявените искове.

В този аспект няма основание да се приемат доводите в насока, че приложение намира разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗОС, при хипотезата на която Община П. е станала собственик на тези имоти, поради липса на друг собственик- основание за придобиване на собственост от държавата или общината при действието на Закона за държавните имоти от 1941г., чл.6 от ЗС от 1951г., евентуално на § 42 от ПЗР на ЗИДЗОС от 1999г., доколкото не са налице другите хипотези на чл.2, ал.1 от ЗС.

Не е налице основание да не се приеме, че за дълъг период от време законът е съдържал правило, че недвижимите имоти, които нямат друг собственик, са собственост на държавата. Част от тези имоти- парцелите, отредени за жилищни нужди, през 1999г. по силата на закона стават собственост на общините, на чиято територия се намират.

Действително до 1991г. ЗС е забранявал да се придобиват по давност държавни имоти, но след отмяната на това правило по отношение на имотите частна държавна и общинска собственост придобивна давност срещу държавата и общините е спряна със закон до 2022г. и не би могъл да бъде придобит от друго лице в никой момент след 1951г.

В хипотезата на чл.6 от Закона за собствеността, редакция от 1951г., държавни са имотите, които нямат друг собственик. Доказването на това придобивно основание става чрез изследване на данните, които се съдържат в различните карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на Закона за единния кадастър на НРБ (отм.), З. (отм), ЗКИР, ЗСПЗЗ, ЗВСГЗГФ. В този смисъл Решение №541 от 06.07.2010г. по гр.д.№661/2009г. на ВКС, I г.о. Както е посочено в това решение, ако по време на отреждането със съответния план един имот е с неизвестен собственик /в конкретния

случай без посочени актове за собственост/, той се води за безстопанствен и в този случай се приема, че той е станал държавна собственост по силата на посочената редакция на чл.6 ЗС.

Данните по делото в тази насока са категорични, а именно, че от заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, приета в о.с.з. на 13.10.2023г., процесните имоти не са били заснети и отразени по плана от 1945 г. Също така, не са били предмет на регулационно изменение и по плана на с.С. от 1962г. Едва с одобреното разширение на регулацията със Заповед №159 от 1973г., съгласно Разпореждане на МС №194 от 29.05.1969г., тези имоти са включени в регулацията на с. С. и съгласно разпореждането представляват поливна земя.

Ето защо няма основание да се приема, че ако по време на отреждане на имотите със съответния кадастрален, уличнорегулационен, план за обществени мероприятия, дворищнорегулационен план един имот е с неизвестен собственик, той се води като безстопанствен и преминава в патримониума на държавата, като собственик на всички имоти, които нямат друг собственик. В тази насока е Определение №243 от 09.05.2018г. по гр.д. №3825/2017г. на ВКС, I г.о.

Не може са има спор, че по отношение на процесните имоти за пръв път е направено записване в разписната книга записване на собственик, когато е изготвена КК при разширението на регулацията на с.С. с плана от 1973г. Без посочване на документ за собственост. Забелязва се сериозно разминаване в името на собственика, записан в разписната книга и в представеното удостоверение за наследници по нотариално дело №1316/2021г. по описа на нотариус №423. Няма как да се игнорира обстоятелството, че записването като собственик в разписната книга не е доказателство, че лицето се легитимира като собственик на имота. Основанието за този извод е че разписната книга не е титул за собственост. Това е така, тъй като основната функция на разписната книга по Закона за единния кадастър на НРБ от 1979г. /отм./, а при действието на ЗКИР- на кадастралния регистър е информационно- оповестителна, т.е. той не доказва и не създава вещни права. Ето защо, ответниците Б. и Д. не биха могли да се легитимират като собственици.

Предвид на това няма основание да не бъде възприето като основателно

възражението, че ответникът Б. Б. владее без правно основание реална част от имота, собственост на ищците с площ от 254.60 кв.м., тъй като последния не би могъл да придобие правото на собственост върху ПИ 494 по наследство и давностно владение, тъй като към момента на закупуването на имота, собственост на ищците, ПИ 494 е принадлежал и продължава да принадлежи на Община П..

Действително, ответникът Б. се е снабдил с констативен нотариален акт на 15.09.2021г., но това е реализирано преди да е обявен за противоконституционен мораториума за придобиване на общинска и земя по давностно владение.

Ето защо, няма как на законово основание, ответниците Б. и Д. да са придобили собствеността съответно на ПИ № *****.***.*** и *****.***.***, чрез десетгодишно давностно владение, като следва да се приема, че и към момента тези имоти са собственост на Община П..

Съдът приема, че следва да сподели възраженията изложени във въззивната жалба в насока несподеляне изводите, че регулацията относно процесните имоти не е приложена. Основанието за това е с оглед и на изложените по-горе съображения, че към момента на придобиване на имота от двамата ищци, той е бил общинска собственост. съответно и придаваемите части са от имоти, собственост на Общината.

В този аспект следва да се визира, че съгласно съдебна практика, когато при действието на ЗТСУ/ЗУТ се извършва изменение на влязъл в сила дворищно-регулационен план, при което от един имот, собственост на определено лице се придава площ към съседен имот, собственост на същото лице, промяната в границите между двата имота настъпва от момента на влизане на плана в сила. Задължение за уреждане на регулационни сметки в подобна хипотеза не възниква. Действието на този план се запазва при последваща промяна на собствеността и продажба на единия от урегулираните имоти на друго лице, като регулацията се счита за приложена независимо дали придадената част е заета. В този случай и за новите собственици не възниква задължение за уреждане на регулационни сметки, в случай, че новият собственик е заплатил цената на урегулирания имот. В този случай разпоредбите на §6, ал.2 и ал.4, във връзка с §8, ал.1 от ПР на ЗУТ не биха намерили приложение и границата между имотите ще се определи

единствено от регулационната линия между тях. В този смисъл е Решение №96 от 05.07.2018г. по гр.д.№3758/2017г. на ВКС, I г.о.

В конкретният казус следва да се приеме от една страна, че собственика- Община П. няма как сам да проведе процедура по уреждане на регулационни отношения и да заплаща придаваеми места. От друга страна, с продажбата на УПИ VII- 32, кв.41 по плана на с. С., представляващ ПИ с идентификатор *****.***.***, сключена между Община П. и доверителите ми, в границите и размерите на УПИ-то следва да се приеме, че са уредени и тези регулационни сметки. На практика, със заплащането на цената по цитирания по- горе Договор за покупко- продажба на имота, с площите, по които е описан, на практика регулацията е приложена и реалната част от 254.60кв.м., придаваеми от имот с идентификатор *****.***.*** е заплатена от ишците. Не може да се сподели в случая възражението на ответниците Б. и Д., че с изтичането на сроковете по §8, ал.1 от ПР на ЗУТ е неоснователно, с оглед факта, както се приема в случая не са били собственици на поземлените имоти. Този извод се потвърждава, както от изложените по- горе съображения, че същите не са могли да придобият по давност тези имоти, така и от представените пред въззивния съд писмени доказателства. От същите се установява, че през 2020г. е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ по отношение на ПИ с идентификатор № *****.***.***, без да са представени каквито и да било данни относно документи за собственост.

Установява се също така, че едва през 2020г. отв.Б. и съответно негови роднини са декларирали и земята- без документи за собственост. Преди този период не се установяват доказателства за ПИ с идентификатор №*****.***.***, съответно стар номер УПИ II-31, да е деклариран, като собственост на ответника или негови роднини. Налице е деклариране на поземлен имот и две сгради, находящи се в него, но от представените към декларацията скици, в тях не е посочен документ за собственост, а лицето, което е посочено като собственик е К. Б. С.. Не може да се игнорира и факта, че Поземленият имот е деклариран с площ от 1223 кв.м., а в Скица №15-992264-23.10.2020г., издадена от СГКК-П., изрично е посочено, че по данни от КРНИ, К. Б. С. е посочен като собственик на 720кв.м., отново без посочване на документи за собственост.

Видно от данните от декларацията от 1998г. се установява, че Б. М., П.

К., Г. Б., А. Б. са декларирали сграда с площ от 25.00кв.м., „Собственик на сграда или част от нея, построена върху държавен или общински имот“ (стр.3 от Извадката).

На стр.5 от същата извадка, земята е описана като УПИ II-37, кв.41 по плана на с.С.. в този смисъл следва да се посочи, че от приложената по делото Скица изх.№354/18.04.2022 г., на която процесния имот УПИ II-31 е записан като УПИ II-37. Съответно при заключението и обяснения на вещото лице по първата СТЕ и в о.с.з., проведено на 13.10.2022г. не може да се игнорира уточнението, че УПИ II-31 всъщност по грешка е записан като УПИ II-37. Предвид на тези данни, декларирани през 1998г. следва да се приема, че те касаят именно УПИ II-31, който е посочен като държавен или общински, т.е. няма никакви данни този имот да е записан като частен.

Реално за ПИ с идентификатор № *****.***.***, както и по предходните му номера, не са представени данни за подавани декларации, тъй като липсвали данни по партидите на Община П..

Няма основание да не бъде възприето като основателно възражението, че ответникът Я. Д. също владее без правно основание реална част от имота, собственост на ищите с площ от 4.00 кв.м. На практика от страна на последния не са наведени каквито и да и било доказателства установяващи, че той е собственик. Както бе посочено по-горе и самата Община П. признава, че не може този имот да бъде приет, че е придобит по давност с оглед законовите ограничения за това. В тази насока са и основателни възраженията на жалбоподателите, като анализът по отношение на тях е реализиран по-горе.

Не могат бъдат отречени данните и от приетото като писмено доказателство Удостоверение изх.№108 от 07.06.2022г., издадено от Д „Архитектура и териториално устройство на Община П., от което е видно, че ПИ с идентификатор *****.***.*** е собственост на Община П., т.е. този ответник го владее без правно основание. В този смисъл не могат да бъдат и споделени изводите на първоинстанционния съд, че между страните са се създали привидни, несъществуващи и недопустимо от закона, съгласно чл.17, ал.1 от ЗУТ, регулационни отношения между собственици на два съседни имота.

По отношение на отхвърлянето на иска по чл.124, ал.1 от ГПК предявен

срещу Община П. следва да се приеме, че както бе отразено и по-горе от въззивният съд се извежда извод, че към момента на продажбата с ищците, Община П. е била собственик както на УПИ VII-32, кв.41 по плана на с.С., представляващ поземлен имот с идентификатор *****.***.*** по КККР на с. С., както и към настоящия момент е собственик на имотите с идентификатор *****.***.*** и с идентификатор *****.***.*** по КККР на с. С.. В тази насока няма основание да бъдат преповтаряни изложените по-горе доводи, че двамата ответници Б. и Д. не са собственици на имотите с идентификатор *****.***.*** и с идентификатор *****.***.*** по КККР на с.С., тъй като през целия период от време, включително и след 1973г., когато процесните имоти са заснети за първи път в плана на с.С. е налице законова забрана за придобиване на държавни и общински имоти по давност.

В заключение отново следва да се посочи, че с продажбата на УПИ VII-32, кв.41 по плана на с. С., представляващ ПИ с идентификатор *****.***.***, сключен между Община П. и ищците, регулацията е приложена, във формата, предвидена в §8, ал.3 от ПР на ЗУТ. Със заплащането на цената по Договора за покупко-продажба на имота, с площите, по които е описан, на практика регулацията е приложена и реалната част от 254 кв.м., придаваема от имот с идентификатор *****.***.*** е заплатена. Отново следва да се посочи, че възражението на ответниците Б. и Д., че с изтичането на сроковете по §8, ал.1 от ПР на ЗУТ е неоснователно, тъй като те никога не са били собственици на поземления имот. От друга страна следва да се визира, че по делото липсват данни, построените от тях недвижими имоти да са построени законно, както няма данни за наличие на строителни документи, нито данни за наличие на удостоверение за търпимост.

При тези съображения, споделяйки изцяло възраженията на ищците изложени в подадената въззивна жалба, респективно представени в срок писмени бележки, настоящата инстанция приема, че предявените искове, като основателни следва да се уважат. В последица от това обжалваното решение следва да се отмени изцяло, вместо което се уважат предявените искове, като се признае за установено по предявения иск по чл.124, ал.1 от ГПК на М. А. В. и З. З. В., против Община П., че същите са собственици на реална част с площ 254.60кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ от 523 кв.м., находящ се в

кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КККР, като част от имота на ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ищите с идентификатор *****.***.***.

Да се признае за установено по предявения иск по чл.108 ЗС на М. А. В. и З. З. В., против Б. М. Б., че ищите са собственици на реална част с площ 254.60 кв.м. от УПИ VII-32, целият с площ от 523кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад-УПИ I-33 и север - УПИ II-31.

Да се осъди Б. М. Б., да предаде владението М. А. В. и З. З. В., върху реална част с площ 254.60 кв.м. от УПИ VII-32, целият с площ от 523кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад-УПИ I-33 и север - УПИ II-31.

Да се обезсили, Нотариален акт №189, том VII, рег. №19174, н.д. №1316 по регистъра на А. И.- нотариус с рег. №423 в НК, в частта с която Б. М. Б. се легитимира като собственик на реалната част с площ 254.60 кв.м.

Да се признае за установено по предявения иск по чл.124, ал.1 ГПК на М. А. В. и З. З. В. против Община П., Булстат ******, адрес: гр.П., бул. „Б." №* за установяване, че М. А. В. и З. З. В. са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КККР като част от имота ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ищите с идентификатор *****.***.***.

Да се признае за установено по предявения иск по чл.108 ЗС на М. А. В. и З. З. В. против Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „**-а" №**, че М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул. „**-а" №** са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31.

Да се осъди Я. А. Д., да предаде владението М. А. В. и З. З. В. върху реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ

се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31.и за осъждане на ответника да им предаде владението върху тази част.

С оглед изхода на спора, в тежест на Б. М. Б., М. А. В. и Община П. следва да се присъдят направените от страна на жалбоподателите съдебно-деловодни разноски направени от тях в общ размер от полза на ответниците по жалбата се дължат сторените от тях съдебно- деловодни разноски в общ размер от 3045,97лв., от които 1110,97лв. пред първоинстанционния съд- 408лв.- адвокатско възнаграждение, 202лв.- ДТ, 480лв.- депозит за вещо лице, 10,97лв.- такса за вписване на искова молба, 10лв.- такса за издаване на съдебно удостоверение, а пред въззивния съд в общ размер от 1935лв.- от които 1800лв.- адвокатски хонорар, 100лв.- ДТ, 5лв.- такса за издаване на съдебно удостоверение, 30лв.- преписи от МДТ.

Мотивиран от горното, Пазарджишки окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло Решение №811/14.07.2023г., постановено по гр.д. №4364/2021г. по описа на РС- П., вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск по чл.124, ал.1 от ГПК на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.,**-"а" №** против Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.,Б." №*, че М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул. ,**-"а" №** са собственици на реална част с площ 254.60кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ от 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КККР, като част от имота на ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ищите с идентификатор *****.***.***.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск по чл.108 ЗС на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.,**-"а" №** против Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. ,**-"а" №**, че М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и

дватамата от с.С., общ. П., ул. „**-а" №** са собственици на реална част с площ 254.60 кв.м. от УПИ VII-32, целият с площ от 523кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад-УПИ I-33 и север - УПИ II-31.

ОСЪЖДА Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** да предаде владението М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и дватамата от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** върху реална част с площ 254.60 кв.м. от УПИ VII-32, целият с площ от 523кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад-УПИ I-33 и север - УПИ II-31.

ОБЕЗСИЛВА по уважения иск по чл.537, ал.2 ГПК, Нотариален акт №189, том VII, рег. №19174, н.д. №1316 по регистъра на А. И.- нотариус с рег. №423 в НК, **в частта** с която Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** се легитимира като собственик на реалната част с площ 254.60 кв.м.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск по чл.124, ал.1 ГПК на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и дватамата от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** против Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.„Б." №* за установяване, че М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и дватамата от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31, която неправилно е нанесена в КKKP като част от имота ответника с идентификатор *****.***.***, вместо като част от имота на ишците с идентификатор *****.***.***.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения иск по чл.108 ЗС на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и дватамата от с.С., общ. П., ул. „**-а" №** против Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „**-а" №**, че М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и дватамата от с.С., общ. П., ул. „**-а" №** са собственици на реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ 1-33 и север - УПИ II-31.

ОСЪЖДА Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „**-а" №**, да предаде владението М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В., с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ.П., ул.„**-а" №** върху реална част с площ 4 кв.м. от УПИ VII-32 целият с площ 523 кв.м., находящ се в кв.41 по плана на с.С., общ.П., при граници на имота: изток УПИ - VI-28, юг - улица, запад - УПИ I-33 и север - УПИ II-31.и за осъждане на ответника да им предаде владението върху тази част.

ОСЪЖДА Б. М. Б., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул.„**-а" №**, Я. А. Д., с ЕГН ***** от с.С., общ.П., ул. „**-а" №** и Община П., Булстат *****, адрес: гр.П., бул.„Б." №*, да **ЗАПЛАТЯТ** на М. А. В., с ЕГН ***** и З. З. В. с ЕГН ***** и двамата от с.С., общ. П., ул. „**-а" №** сторените от тях съдебно- деловодни разноси в общ размер от 3045,97лв., от които 1110,97лв. пред първоинстанционния съд- 408лв.- адвокатско възнаграждение, 202лв.- ДТ, 480лв.- депозит за вещо лице, 10,97лв.- такса за вписване на искова молба, 10лв.- такса за издаване на съдебно удостоверение, а пред въззивния съд в общ размер от 1935лв.- от които 1800лв.- адвокатски хонорар, 100лв.- ДТ, 5лв.- такса за издаване на съдебно удостоверение, 30лв.- преписи от МДТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на Република България в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____